

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Veritates Christianæ Qvæ Modvm Exhibent Benè Vivendi Et Benè Moriendi

Balde, Hendrik

Ipris, 1689

16. Cap. Nostra peccata graviores merentur Pœnas quàm quas hîc
patimur.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56447)

nim omnes hujus vitæ cruciatus unâ conjuncti scintilla tantummodò sunt, si ad futuræ vitæ tormenta comparentur.

Gravissima vindicta, quam de peccatoribus sumit Deus, hæc est, quod nullam de illis in hac vita vindictam exigat.

Rectè itaque ac sapienter clamabis cum S. Augustino. *Domine hic ure, hic seca, hic mihi non parcas, ut in æternum parcas.*

C A P V T. X V I:

*Nostra peccata graviores merentur Pœnas,
quàm quas hic patimur.*

Quemadmodum ignis aurum; sic animam purgat adversitas. Indicium est animæ necdum satis purgatæ, quando Deus nos eâ, quâ premimur adversitate, necdum liberat.

Si cuncta nostra flagitia hoc anno & quondam perpetrata animo repetamus, eaque diligentius appendamus, cogitemus insuper quas illa pœnas mereantur, nunquam, nimium nos pati, conquere- mur; at contrâ, credo dicturos nos.

Prò sancte Deus! multò plura & graviora pati commereor; renuit anima mea admittere ulla terrena solatia, ut tuis uberrimis ac sempiternis in cælo consolationibus perfruatur. Di-

Dicemus insuper. Millies commerui
æternas pœnas : cur non igitur exiguam
aliquam & brevem ærumnam lubenti, ac
prompto animo feram ? cur non agam
gratias benignissimæ Dei providentiæ
adèd clementer me tractanti, ut acerbis-
simos, & nunquam finiendos cruciatus,
exiguos, brevibus, ac transeuntibus tor-
mentis commutet ?

Quod si nunquam in peccatum mortif-
erum prolapsus sis, atque adèd æternas
nunquam sis promeritus flammæ, divi-
nam lauda bonitatem : scito tamen hoc
in mundo vivere neminẽ, qui ante per-
spicacissimos Dei oculos ab omni labe
purus consistat.

Hinc si vel vnicum veniale peccatum
à te sit admissum, dignitas, & Majestas
Dei, qui per hoc læditur, tanta est, ut
nullæ reperiantur in mundo tam graves
tamque atroces pœnæ, quæ satis facere illi
ex integro valeant.

O quisquis hoc perpendis ! cave post-
hac amplius ulla de re conquerare : quæ-
cunque enim pateris, ut ut gravia, atque
intolerabilia videantur, levia tamen sunt,
teque miti, & benignâ manu Deus castigat,

Adversitas, præstantissimarum virtu-
tum, ingentiumque bonorum, quam-
plurimis

plurimis fuit causa, & origo.

Quisquis in adversis perferendis impatiens est, arumnas suas adauget, eamque, quam portat crucem, multò redit onerosiorem; sit insuper (si erat innocens) reus ac nocens, pœnamque promeretur, illâ, quâ nunc afficitur, longè graviolem.

Contrà verò, quisquis aduersa patitur lubens atque alacri animo, is patitur minus, & plus promeretur, modò patiat, soli Deo placendi impulsus desiderio,

Miles, qui sæpenumerò profudit sanguinem, non jam ampliùs conflictum reformidat.

CAPVT. XVII.

Inter aduersa & peccandi occasiones perspicuum fit, quantâ unusquisque virtute polleat.

NVllius omninò virtus satis liquidò perspici valet, quamdiù prosperâ utitur fortunâ, & procul ab omni peccandi occasione vitam ducit.

Magnus es vir, & talis audis; sed unde scio, aut quo pacto inducar, ut credam, si tibi sinistra fortuna non dat facultatem exhibendæ virtutis?

Miserum te iudico, quod nunquam fuisti miser,